Akademia Nauk Stosowanych Instytut Techniczny Kierunek: Informatyka studia I stopnia, semestr 3

Systemy operacyjne

WYKŁAD 13 i 14

dr inż. Stanisława Plichta splichta@ans-ns.edu.pl

autor: dr inż. Stanisława Plichta

Przetwarzanie współbieżne, równoległe i rozproszone

- Przetwarzanie współbieżne, równoległe i rozproszone to powszechne dziś formy wykonania programów.
- O wykonaniu współbieżnym dwóch wątków mówimy wtedy, gdy rozkazy jednego wątku zaczną być wykonywane, zanim zakończy się wykonywanie rozkazów drugiego, uruchomionego wcześniej.
- O przetwarzaniu równoległym mówimy wtedy, kiedy przynajmniej niektóre z rozkazów wątków wykonywanych współbieżnie są realizowane w tym samym czasie.

Przetwarzanie równoległe

- Dwa lub więcej procesów (wątków) jednocześnie współpracuje w celu rozwiązania pojedynczego zadania.
- Obliczenia równoległe są silnie związane z dziedziną obliczeń wysokiej wydajności oraz obliczeniami naukowo-technicznymi.
- W czasach procesorów wielordzeniowych, programowanie równoległe jest koniecznością.

Rodzaje przetwarzania równoległego

Równoległość na poziomie:

- Pojedynczego rozkazu.
- Sekwencji rozkazów tworzących zadanie:
 - rozdział kolejno wykonywanych rozkazów pomiędzy procesory/rdzenie
 - podział zadania obliczeniowego na podzadania, przydział poszczególnych zadań procesorom/rdzeniom
- Programów.

Tworzenie programów równoległych

- W procesie tworzenia programów równoległych znaczenie ma:
 - Wykrycie dostępnej współbieżności w trakcie realizacji programu.
 - Określenie koniecznej synchronizacji lub wymiany komunikatów pomiędzy procesami lub wątkami realizującymi program.

Jednym z najważniejszych wymagań stawianych programom równoległym jest przenośność.

Przetwarzanie równoległe i rozproszone

- Istnieje kilka podstawowych celów, dla których stosuje się przetwarzanie równoległe i rozproszone:
 - Zwiększenie wydajności obliczeń,
 - Zwiększenie niezawodności przetwarzania.
 - Zwiększenie elastyczności wykorzystania dostępnych zasobów komputerowych.
- Do upowszechnienia sprzętu równoległego przyczyniło się wprowadzenie klastrów.

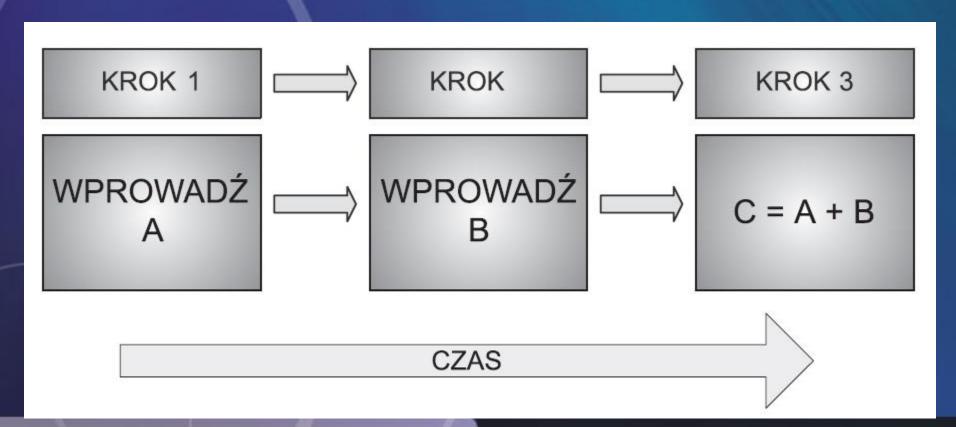
KLASYFIKACJA SYSTEMÓW RÓWNOLEGŁYCH

Klasyfikacja Flynna:

- W klasyfikacji Michaela Flynna podstawą do rozróżniania poszczególnych rodzajów maszyn obliczeniowych jest zdolność obsługi strumienia danych i strumienia rozkazów.
- Maszyny równoległe zostały w niej podzielone na 4 grupy:
 - SISD (Single Instruction stream, Single Data stream)
 - SIMD (Single Instruction stream, Multiple Data stream)
 - MIMD (Multiple Instruction stream, Multiple Data stream)
 - MISD (Multiple Instruction stream, Single Data stream)

Architektura SISD

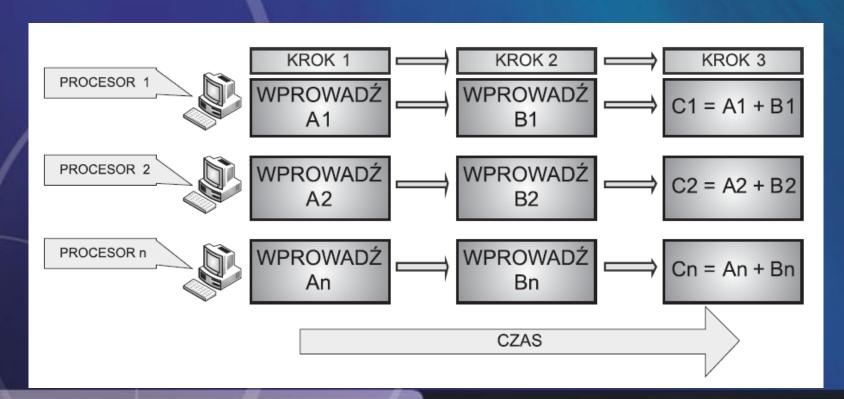
Architektura komputera sekwencyjnego jednoprocesorowego, zwana też architekturą Neumanna.

autor: dr inż. Stanisława Plichta

Architektura SIMD

- Metoda zastosowana we wczesnych systemach równoległych.
- Każdy z procesorów przetwarza ten sam zestaw instrukcji na własnym zestawie danych.

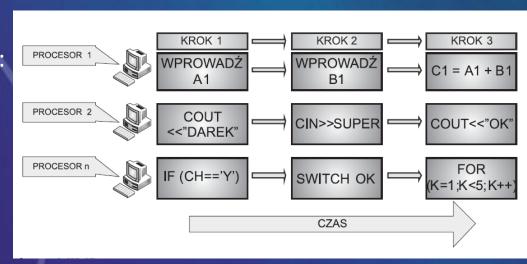
autor: dr inż. Stanisława Plichta

Architektura MIMD

- Każdy z procesorów pracuje z własnym zestawem instrukcji, operując na własnym zestawie danych.
- Praca systemu opartego na architekturze MIMD ma charakter asynchroniczny
- Procesory pracują całkowicie oddzielnie, realizując oddzielne i najczęściej rożne strumienie rozkazów - procesy.

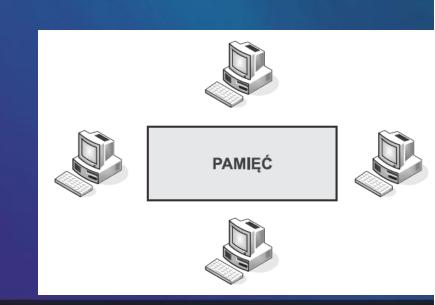
W ramach grupy MIMD wyróżnia się:

- MIMD z pamięcią wspólną,
- MIMD z pamięcią rozproszoną,
- MIMD z pamięcią rozproszonowspólną

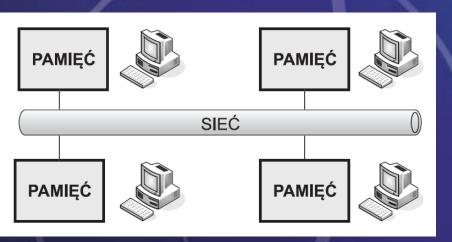
Architektura MIMD-SM

- Procesory są połączone specjalizowaną siecią interconnect, poprzez którą komunikują się ze wspólnym obszarem pamięci.
- W ramach systemów SM można wyróżnić dwie kolejne kategorie:
 - Shared everything
 - Shared something

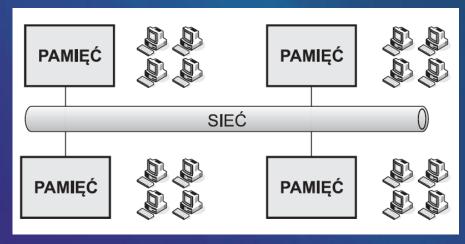

Architektura MIMD

- Każdy procesor posiada własną pamięć, dostępną tylko dla niego samego.
- Procesory przekazują sobie nawzajem informacje poprzez komunikaty.
- Są to zazwyczaj maszyny wieloprocesorowe.

Architektura MIMD-DM

Architektura MIMD-HDSM

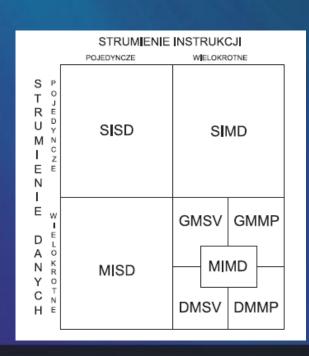
autor: dr inż. Stanisława Plichta

Architektura MISD

- Maszyny tego typu wykonują rożne operacje na tych samych danych.
- Zbudowano niewiele takich maszyn, nie są one używane do celów komercyjnych.
- Znajdują zastosowanie dla uzyskania bardzo wysokiej niezawodności, np. sterowanie reaktorami jądrowymi.

Rozszerzona klasyfikacja Johnsona

- Większość systemów przeznaczonych do obliczeń równoległych jest klasyfikowana jako maszyny MIMD - Johnson usystematyzował tę grupę, wprowadzając jako kryterium podziału strukturę pamięci.
- Według Johnsona w ramach architektury MIMD możemy wyróżnić 4 grupy:
- GMSV (ang. Global Memory Shared Variables)
- GMMP (ang. Global Memory Message Passing)
- **DMSV** (ang. *Distributed Memory Shared Variables*)
- DMMP (ang. Distributed Memory Message Passing)

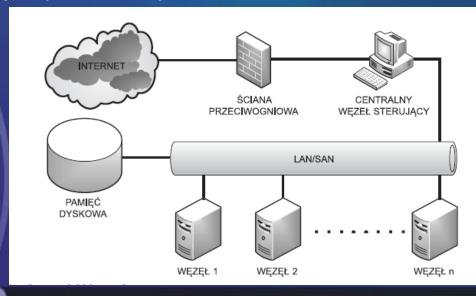

Klasyfikacja Tanenbauma

- Odmienne spojrzenie na klasę MIMD przedstawił Andrew S.
 Tanenbaum koncentracja na sposobie w jaki komunikują się poszczególne systemy.
- Stopień rozproszenia systemów określany jest na podstawie szybkości przesyłania danych pomiędzy systemami.
 - systemy ściśle powiązane
 - systemy słabo powiązane

Ogólny model klastra komputerowego

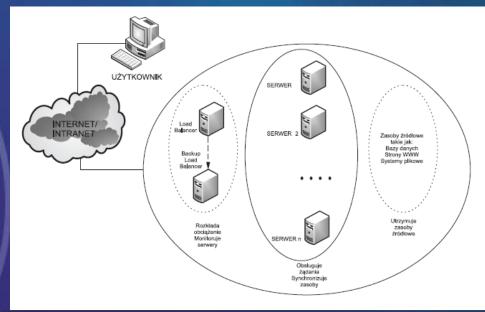
- Klaster komputerowy to grupa wspólnie działających połączonych maszyn, które tworzą pojedynczy zespół obliczeniowy.
- Klastry składają się z węzłów (node), czyli pojedynczych maszyn, które są połączone za pomocą wydajnej sieci – zwykle szybkiej sieci lokalnej.
- Ilość węzłów w klastrze może wahać się od kilku do kilku tysięcy.
- Architektura klastra zależy od danej implementacji.

Klastry równoważące obciążenia (Load Balancing Cluster)

- Służą do utrzymywania w działaniu mocno obciążonych usług sieciowych takich jak np. serwery WWW, czy serwery bazy danych.
- Działanie ich polega na równoważnym dystrybuowaniu obciążenia pomiędzy poszczególne węzły klastra.

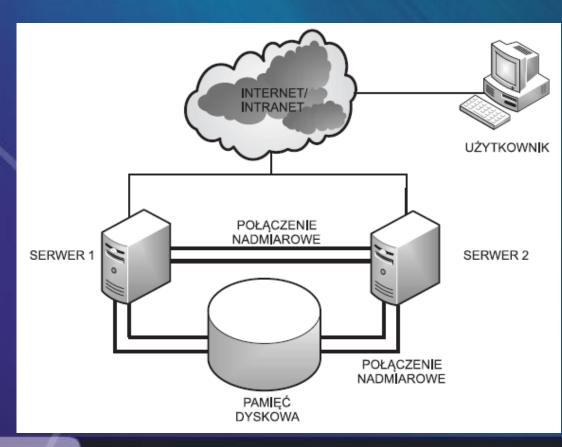
Klastry tego typu implementuje się w przypadku, gdy bardzo istotny jest czas reakcji usługi na żądania klienta.

Klastry niezawodnościowe (High Availability Clusters)

Zadaniem tych klastrów nie jest zwiększanie wydajności ale wyeliminowanie tak zwanego pojedynczego punktu awarii.

Działanie ich polega na rozłożeniu w przypadku wystąpienia awarii któregoś z serwerów jego zadań na pozostałe serwery, w taki sposób, aby nie było to widoczne dla użytkowników systemu.

Klastry wydajnościowe (High Performance Clusters)

- Używane są do masowego przetwarzania danych jednego rodzaju, przy czym równoważenie obciążenia najczęściej leży w gestii samych aplikacji, jednak nie jest to regułą.
- W klastrach tych duże znaczenie ma aplikacja, którą najczęściej należy przygotować w jednej z dostępnych często specjalizowanych bibliotek programistycznych.
- Zazwyczaj od aplikacji zależy w jakim stopniu będzie możliwe odpowiednie rozłożenie obciążenia, a przez to przyśpieszenie obliczeń.

Rozproszony system informatyczny

Systemy rozproszone - wymagania

Wymagania projektowe systemów rozproszonych:

- Współdzielenie zasobów
- Otwartość
- Współbieżność
- Skalowalność
- Wydajność
- Tolerowanie uszkodzeń (niezawodność)
- Przezroczystość

Dzielenie zasobów

Zasoby:

- Składowe sprzętowe: specjalizowane komputery, dyski, drukarki, urządzenia peryferyjne i inne.
- Składowe programowe: usługi sieciowe, aplikacje internetowe.
- Zasoby informacyjne: pliki, bazy danych.

System rozproszony powinien umożliwiać wspólne wykorzystanie zasobów lokalnych, znajdujących się w węzłach systemu rozproszonego, przez wielu użytkowników zdalnych.

Dzielenie zasobów

Cele współdzielenia zasobów:

- poprawia efektywność wykorzystania zasobów,
- zmniejsza koszt budowy systemu,
- zwiększa efektywność przetwarzania systemu,
- zwiększa dostępność systemu,
- umożliwia pracę zespołową i zdalne nauczanie.

Współdzielenie zasobów nie powinno naruszać zasad polityki bezpieczeństwa systemu rozproszonego w zakresie: poufności, integralności i dostępności informacji.

Koncepcja dostępu do zasobów

- Zasoby dostępne fizycznie w węzłach.
- Konieczny interfejs komunikacyjny programowo-sprzętowy, który umożliwi użytkownikowi korzystanie z zasobu.
- Obsługa dostępu do zasobów realizowana przez oprogramowanie zarządcy zasobu.
- Zarządca zasobu: moduł oprogramowania (proces) zarządzający zasobem określonego typu.
- Użytkownik zasobu: moduł oprogramowania (proces) żądający

dostępu do zasobu.

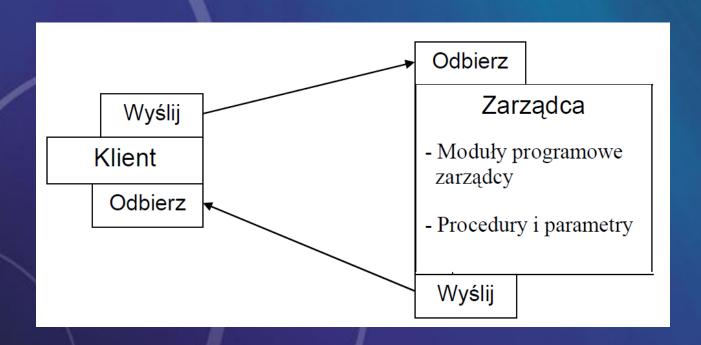
Koncepcja dostępu do zasobów

Zadania zarządcy zasobu:

- Zapewnienie jednolitego schematu nazewniczego dla każdej klasy zasobów.
- Umożliwienie dostępu do poszczególnych zasobów z dowolnego miejsca.
- Odwzorowywanie nazw zasobów na adresy komunikacyjne.
- Synchronizacja współbieżnego dostępu do zasobów.
- Zapewnienie zgodności stanu zasobu z rzeczywistością.

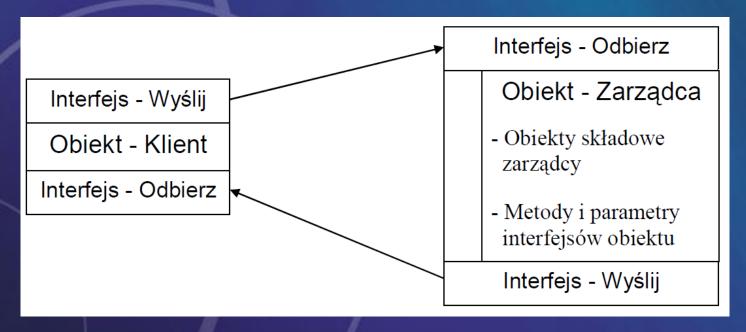
Modele współpracy użytkownika z zarządcą

Model proceduralno-komunikatowy - proces klienta i serwera współpracują ze sobą w oparciu o przesyłanie komunikatów.

Modele współpracy użytkownika z zarządcą

Model obiektowy - procesy klienta i zarządcy są obiektami o jednoznacznych identyfikatorach, które posiadają interfejsy, zawierające metody umożliwiające wykonywanie operacji z udziałem obiektów, a także dostęp do danych i zasobów.

autor: dr inż. Stanisława Plichta

Popularne architektury rozproszenia

- Klient-serwer
- Klient-multi-serwer
- peer-to-peer (P2P)
- Architektura oparta na oprogramowaniu pośredniczącym (middleware)

Podstawowe pojęcia

- Usługa
- System obsługi (serwer)
- Klient
- Nazewnictwo
- Przezroczystość lokalizacji
- Niezależność lokalizacji

Pamięć podręczna

- Pamięć podręczna w rozproszonych systemach plików jest wykorzystywana w celu zmniejszenia ruchu w sieci.
- Jeśli dane potrzebne do wykonania zamówienia nie znajdują się w pamięci podręcznej – przenosi się ich kopię z systemu obsługi do użytkownika.
- Problem spójności pamięci podręcznej.
- Ziarnistość pamięci podręcznej.
- Niezawodność pamięci podręcznej.

Aktualizacja kopii głównej

- Metoda ustawicznego przepisywania.
- Metoda opóźniania aktualizowania kopii głównej:
 - Bloki danych mogą być przesyłane tylko wtedy gdy przewidywane jest usunięcie bloku z pamięci podręcznej.
 - Bloki danych są zapisywane w chwili zamykania pliku daje to korzyści przy plikach otwieranych na długie okresy czasu i często modyfikowanych.

Rozproszony system plików

Zasady jednoczesnego dostępu wielu użytkowników do pliku:

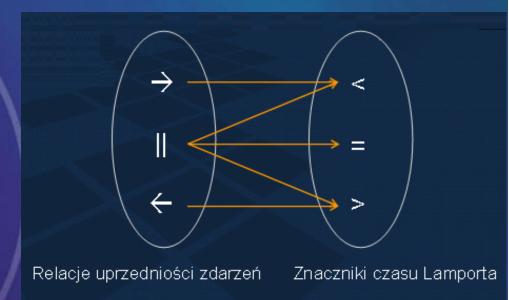
- Możliwość jednoczesnego odczytu bez możliwości zapisywania mechanizm prosty do realizacji.
- Kontrolowanie zapisu wielu użytkowników otwiera jeden plik, ale tylko jeden z nich ma możliwość zapisu zmienionego dokumentu.
- Jednoczesne zapisywanie daje możliwość jednoczesnego zapisu i odczytu tego samego zbioru przez kilku użytkowników - wymaga intensywnego nadzoru ze strony systemu operacyjnego.
 - klasa stateless
 - klasa callback

Synchronizacja w systemach rozproszonych

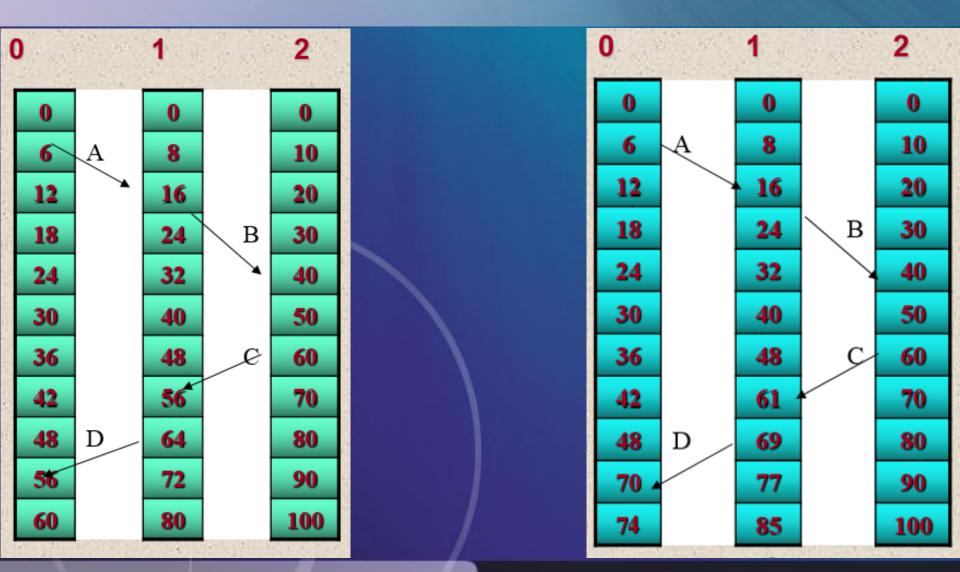
- Synchronizacja w systemach rozproszonych jest procesem bardziej złożonym niż w systemach scentralizowanych.
- W zagadnieniach synchronizacji procesów na wielu maszynach nie jest istotna znajomość czasu absolutnego - istotne jest, aby procesy mogły ustalić kolejność zdarzeń.
- Powodu pomiar czasu możemy podzielić na:
 - fizyczny czasu pomiar zegary wskazują czas astronomiczny,
 - Logiczny pomiar czasu zegary o wzajemnie uzgodnionym czasie, niekoniecznie astronomicznym.

Algorytm Lamporta

- Jeśli a poprzedza b w tym samym procesie, to C(a) < C(b)
- Jeśli a i b oznaczają nadanie i odbiór komunikatu, to C(a) < C(b)
- Dla wszystkich zdarzeń a i b $C(a) \Leftrightarrow C(b)$

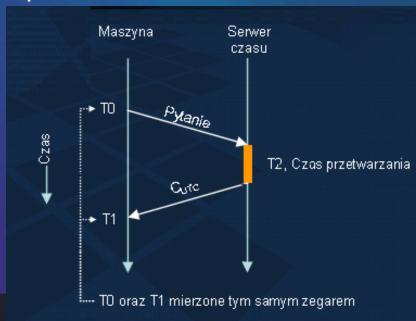
Zegary logiczne

autor: dr inż. Stanisława Plichta

Zegary fizyczne – algorytm Cristiana

- UTC wzorzec uniwersalnego koordynowanego czasu.
- Czas UTC jest udostępniany przez kilka satelitów.
- Serwer czasu w algorytmie Cristiana jest pasywny inne maszyny okresowo zadają mu pytania o czas - jego działanie sprowadza się do udzielania im odpowiedzi.

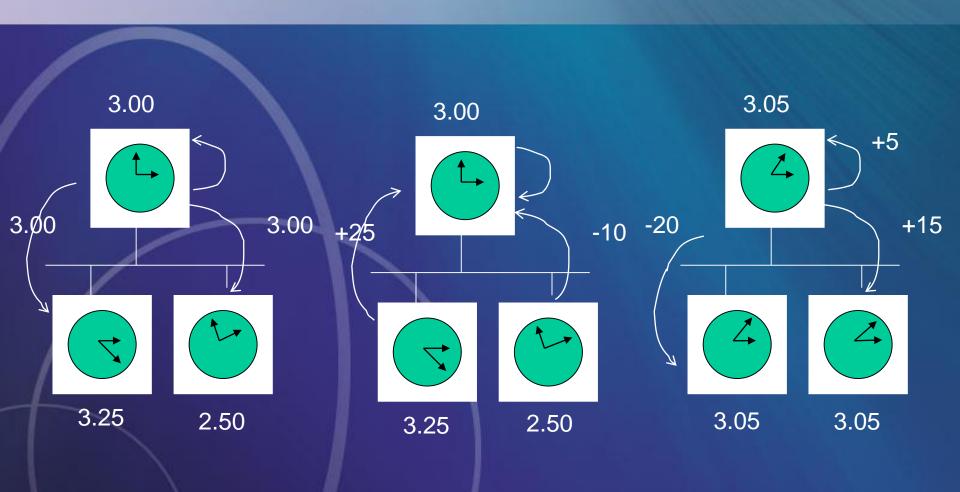

autor: dr inż. Stanisława Plichta

Zegary fizyczne – algorytm Berkeley

- W systemie Berkeley przyjęto dokładnie przeciwne założenie - serwer czasu jest aktywny i odpytuje okresowo każdą maszynę o jej aktualny czas.
- Na podstawie tych odpowiedzi oblicza czas średni i nakazuje wszystkim innym maszynom, przesunąć zegary na ten nowy czas lub je zwolnić, aż do osiągnięcia określonej redukcji czasu.

Algorytm uśredniania

Wzajemne wyłączanie w systemach rozproszonych

- Algorytm scentralizowany
- Algorytm rozproszony
- Algorytm pierścienia z żetonem

Algorytm scentralizowany

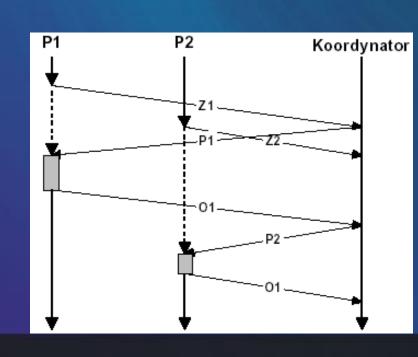

Algorytm scentralizowany

- W systemie istnieje proces będący koordynatorem zasobów.
- Wymienia on z procesami następujące typy komunikatów:
- Z- Zamówienie zasobu Proces -> Koordynator
- P- Przydzielenie zasobu Koordynator -> Proces
- O- Oddanie zasobu Proces -> Koordynator

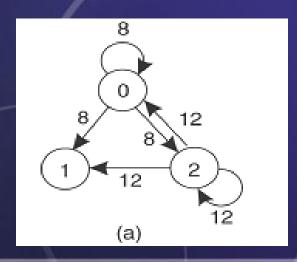
Proces działa według algorytmu:

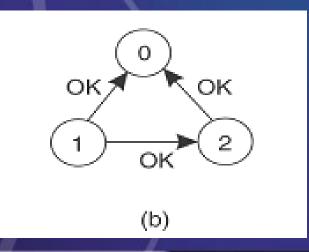
- 1. Wysyła do koordynatora zamówienie zasobu.
- 2. Czeka na przydzielenie zasobu.
- 3. Używa zasobu.
- Wysyła do koordynatora komunikat o zwolnieniu zasobu.

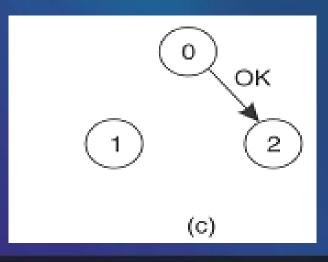

Algorytm rozproszony

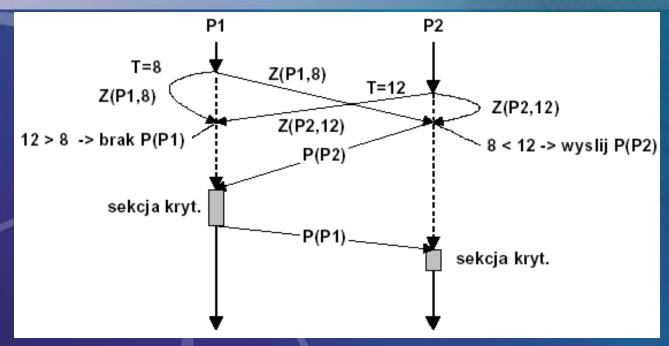
- Proces, który chce wejść do sekcji krytycznej, buduje komunikat z nazwą tej sekcji, swoim numerem i bieżącym czasem.
- Wysyła komunikat do wszystkich innych procesów.
- Każdy komunikat jest potwierdzany.
- Jeśli proces otrzyma zamówienie od innego procesu, to działanie jakie podejmie, będzie zależeć od jego zamiarów związanych z sekcją krytyczną wymienioną w komunikacie.

Algorytm rozproszony

Własności:

- Algorytm poprawnie realizuje rozproszone wzajemne wykluczanie.
- Nie występuję zagłodzenie, gdyż zamówienia są uporządkowane czasowo.
- Awaria jednego procesu powoduje awarie całego systemu.
- Proces musi być gotowy na odbiór zamówień i odpowiedzi.

Algorytm rozproszony

Algorytm charakteryzuje się następującymi cechami:

- Zapewnia wzajemne wykluczanie w systemie rozproszonym.
- Wymaga, aby w systemie występowało całkowite uporządkowanie zdarzeń - zegary logiczne.

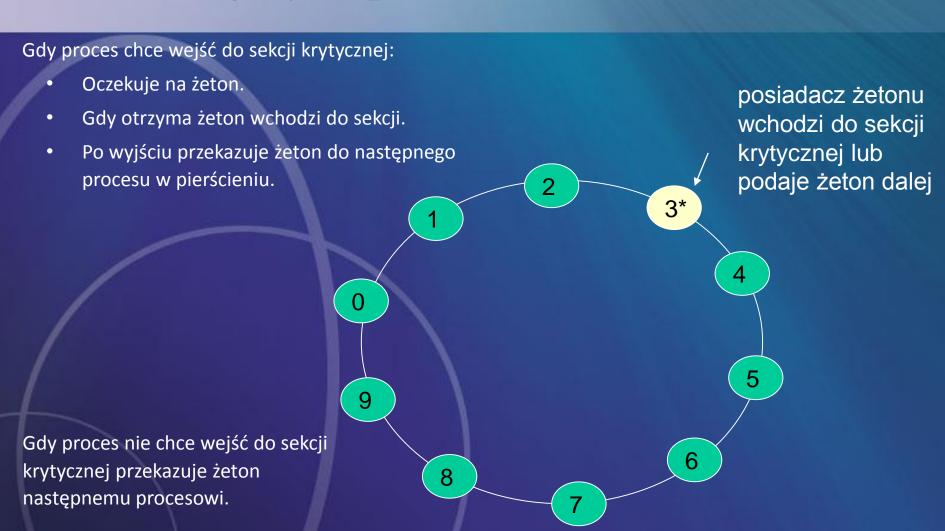
Rodzaje komunikatów:

- Zamówienie
- Pozwolenie

W komunikacie wysyła się:

- Nazwę zasobu
- Identyfikator procesu
- Wartość zegara logicznego

Algorytm pierścienia z żetonem

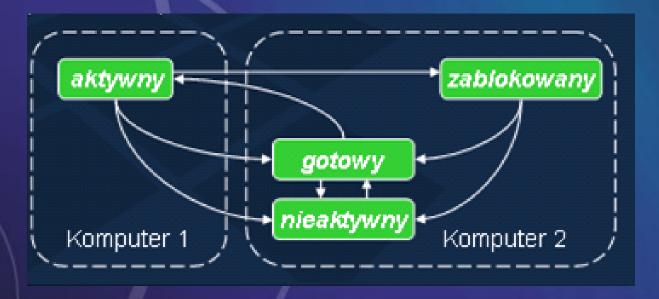
Porównanie algorytmów

Algorytm	Liczba komunikatów na we/wy	Opóźnienie wejścia (mierzone liczbą komunikatów)	Problemy
Scentralizowany	3	2	Awaria koordynatora
Rozproszony	2(n-1)	2(n-1)	Awaria dowolnego procesu
Pierścienia z żetonem	od 1 do ∞	od 0 do n-1	Utrata żetonu awaria procesu

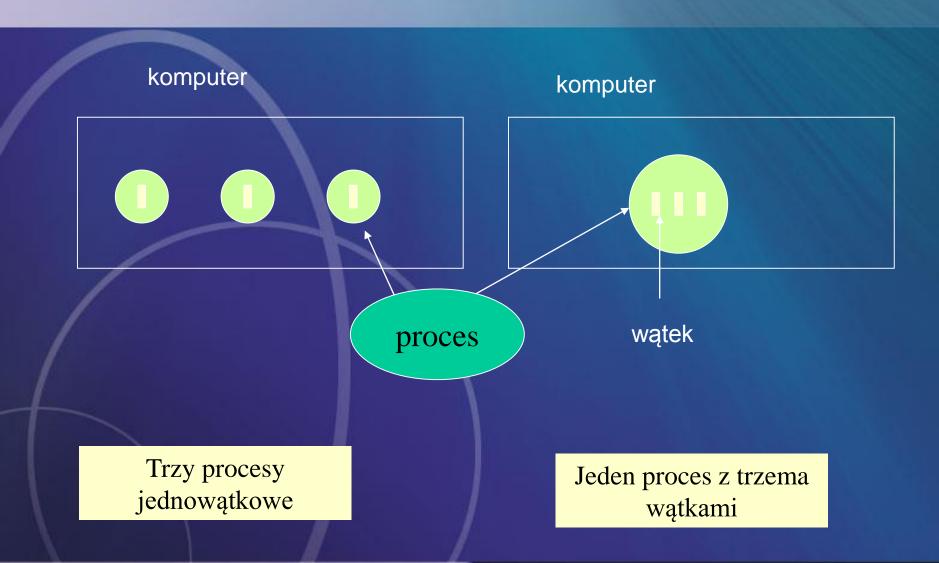
autor: dr inż. Stanisława Plichta

Procesy rozproszone

- Proces rozproszony współbieżne i skoordynowane wykonywanie zbioru procesów sekwencyjnych w środowisku rozproszonym, które współdziałają, aby osiągnąć wspólny cel przetwarzania.
- Rozproszenie położenia i stanu.

Procesy rozproszone

autor: dr inż. Stanisława Plichta

Procesy rozproszone

- Wyróżnia się dwa modele rozproszonych procesów:
 - Model statyczny
 - Model dynamiczny
- Koncepcja procesu
- Zarządzanie procesami
- Środowisko wykonywania procesów
- Przełączanie kontekstu procesów

Wędrówka procesów

- Daje możliwość przemieszczania procesów w trakcie ich wykonywania z jednego procesora na inny.
- Problemy:
 - Ustalenie stanu procesu: stan wewnętrzny, lokalna kolejka komunikatów, stan komunikacji ze zdalnymi procesami.
 - Transparentność wędrówki.
 - Obsługa przyszłej komunikacji.
 - Kiedy zdalnie wykonywać proces.

Modele wędrówki procesów

- Modele wędrówki procesów ze względu na przesyłanie informacji:
 - Przenośność słaba segment kodu
 - Przenośność silna segment kodu + segment wykonania
- Miejsce rozpoczęcia wędrówki:
 - Przenośność inicjowana przez nadawcę
 - Przenośność inicjowana przez odbiorcę

Wiązanie zasobów lokalnych

- Sposoby powiązania procesu z zasobem:
 - Wiązanie przez identyfikator
 - Wiązanie przez wartość
 - Wiązanie przez typ

Komunikaty a wędrówka procesów

- Sposoby postępowania:
 - Przekierowywanie komunikatów
 - Zapobieganie utracie komunikatów
 - Odzyskiwanie utraconych komunikatów